

‘ദൈവസനിധിയിൽ നിലനിൽക്കുക’

ദാനിയേൽ 6 :10

“എന്നാൽ രേവ എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഭാനിയേൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ വീടിൽ ചെന്നു, - അവൻ മാളിക മുരിയുടെ കിളിവാതിൽ യരുശലേമിനു നേരെ തുറന്നിരുന്നു- താൻ മുന്നേ ചെയ്തുവന്നതു പോലെ ദിവസം മുന്നു പ്രാവശ്യം മുട്ടു കുത്തി തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു സ്തോത്രം ചെയ്തു.”

ഭാര്യാവേൾ രാജാവിന്റെ വാഴ്ചയുടെ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റവും പ്രിയനായിരുന്നു ഭാനിയേൽ. ഭാനിയേലോ താൻ സേവിച്ചു വന്ന സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ മുന്ബാകെ പ്രാർത്ഥനയും ധാചനയും കഴിച്ചു പോന്നു. എന്നാൽ ഇതിൽ അസൃഷ്ടപുണ്ഡ മറ്റ് അധികാരികൾ എങ്ങനെയും ഭാനിയേലിനെ കുറ്റം ചുമത്തുമെന്നുള്ള ലക്ഷ്യത്തിൽ ഒരു രേവ എഴുതി തയ്യാറാക്കുകയും അത് രാജാവിന്റെ ഉറപ്പോടെയുള്ള ഒരു കല്പനയായി വിളംബരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. രാജാവിനോടല്ലാതെ മറ്റാരോടും ധാചന കഴിക്കരുതെന്നും അപ്രകാരം ചെയ്താൽ സിംഹത്തിന്റെ ഗുഹയിൽ ഇടുകളയുമെന്നു മുള്ളതായിരുന്നു രേവ. ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ താൻ ദൈവസനിധിയിൽ തന്നെ മുട്ടു മടക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചിന്താവാക്യത്തിൽ കാണുന്നു.

ഈ വചനത്തിലൂടെ ഭാനിയേൽ നമുക്കു നൽകുന്ന ദൃതുണ്ട്. എത്രു പ്രതികുല സാഹചര്യത്തിലും ദൈവസനിധിയിൽ തന്നെ പ്രാർത്ഥനയും ധാചനയും ചെയ്യണം എന്നുള്ള താണ്ട്. തനിക്കെത്തിരായ ആ രേഖയെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞപ്പോൾ മാനുഷിക ബുദ്ധി കൊണ്ട് അതിൽ നിന്നും എങ്ങനെ രക്ഷപെടാം എന്നു ശ്രമിക്കാതെ സർവ്വശക്തനായ ദൈവംതന്നെ സഹായിക്കും എന്നുള്ള ഉറപ്പോടെയാണ് ഭാനിയേൽ ദൈവസനിധിയിൽ മുട്ടു മടക്കിയത്.

സകീർത്തനങ്ങൾ 121:2 “എൻ്റെ സഹായം ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാക്കിയ യഹോവയിക്കൽ നിന്നു വരുന്നു.” ആ സഹായം വരുന്ന പർവ്വതങ്ങളിലേക്ക് മാത്രമായിരിക്കണം നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ. ദിവസം മുന്നു നേരും ദൈവസനിധിയിൽ മുട്ടുമടക്കി പ്രാർത്ഥന കഴിക്കുന്ന വ്യക്തിജീവിതമായിരുന്നു ഭാനിയേൽ എന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു സമർപ്പണം നമ്മുടെയും ജീവിതത്തിന് അത്യാവശ്യമാണ്. വിശ്വാസികളുണ്ട് പരയുന്ന നമ്മിൽ പലരും ഒരു പ്രതികുല അല്ലെങ്കിൽ പ്രയാസവും തത്തിൽ ഭാരപ്പേട്ട വാടിത്തളർന്നു പോകുന്നവരാണ്. ഇവിടെ ഭാനിയേലിനെപ്പോലെ ഉംച്ച

വിശ്വാസമാണ് നമുക്കു വേണ്ടത്. സന്തോഷത്തിൽ മാത്രമല്ല സകടങ്ങളിലും ദൈവസന്നിധിയിൽ നിലനിൽക്കുവാനും ദൈവത്തോട് കൂടുതൽ അടുക്കുവാനും നമുക്ക് കഴിയണം.

തുടർന്നു നാം വായിക്കുന്നോൾ കാണുന്നു ഭാനിയേലിനെ സിംഹങ്ങളുടെ ഗുഹയിൽ ഇടുവാൻ രാജാവ് കല്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ സർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവം തന്റെ ദുതനെ അയച്ച ഭാനിയേലിനെ ഒരു കേടും പറ്റാത്തവണ്ണം വിടുവിച്ചു. ഭാനിയേലിനെ കുറ്റം ചുമത്തിയവരെ രാജാവിന്റെ കല്പന പ്രകാരം സിംഹത്തിന്റെ ഗുഹയിൽ ഇടുകയും സിംഹങ്ങൾ അവരെ കൊന്നുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം സംവിച്ഛപ്പോൾ രാജാവ് തന്റെ ആധിപത്യത്തിൻ കീഴുള്ള എല്ലാവരോടും ഭാനിയേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ മുന്ബാകെ ദയഭക്തിയോടെ ഇരിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു തീർപ്പ് കല്പിക്കുന്നതായി കാണാം.

ഇവിടെ ഭാനിയേൽ ചെയ്ത വലിയ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ് നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയുന്നത്. തന്നിമിത്തം മാറ്റമില്ലാത്ത ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ രാജഭരണത്തിന് കീഴുള്ള ആളുകൾ കൂടി അറിയുവാനും ദൈവനാമം മഹത്ത്വപ്പെടുവാനും തക്കവണ്ണം ഇടയായി. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും വിശ്വാസത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് വെല്ലുവിളികളുണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അപ്പോഴും അടിപത്രാതെ നമ്മുടെ കർത്താവിനോട് ചേർന്നു നിന്നു കൊണ്ട് മരണപര്യന്തം വിശ്വസ്തരായി തീരുവാൻ നമുക്കു കഴിയും. അതിനായി ദൈവത്തിന്റെ പതിശുഖ്യത്താവ് അനുഭിന്നവും നമ്മുടെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു.

പരാമർശം :

മത്തായി 24:12-13

‘അയർമ്മം പെരുകുന്നതു കൊണ്ട് അനേകരുടെ സ്നേഹം തണ്ടുത്തു പോകും. എന്നാൽ അവസാനത്തോളം സഹിച്ചു നിൽക്കുന്നവർ രക്ഷിക്കപ്പെടും.’

അശ്വതി ബിനു ഓറ്റുമാനുർ 014